Р Е Ш Е Н И Е
№ 42689

гр. София, 02.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 61 състав,** в публично заседание на 22.10.2026 г. в следния състав:

като разгледа дело номер **9240** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на „ИНДУСТРИЯ ПОПОВ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1151, [община], [улица], представлявано от управителя Ц. В. П., подадена чрез процесуален представител адв. А. П. от Адвокатска колегия – М., със съдебен адрес: [населено място] 1151, [община], обл. С., [улица], срещу Решение № ПО-64 от 06.07.2026 г. на директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С. (ТД на НАП – С.), с което е оставена без уважение жалбата на дружеството с вх. № Ж-22-972 от 30.06.2026 г. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С260022-023-0002091 от 19.06.2026 г., издадено от Б. Х.-Т. на длъжност главен публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С..

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност, необоснованост и неправилност на оспореното решение и потвърденото с него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки. Жалбоподателят твърди, че актът е постановен при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и материалния закон, както и в несъответствие с целта на закона. Поддържа се, че в постановлението и в решението липсват конкретни фактически и правни основания и че същото е немотивирано, тъй като органът се е ограничил до механично възпроизвеждане на констатации от текущото ревизионно производство. Излагат се възражения по съществото на ревизионните констатации относно непризнатия вътреобщностен доставен износ (ВОД) към румънския контрагент „M. SRL“ и упражненото право на приспадане на данъчен кредит по доставки от „Лъки Дрийм 2020“ ЕООД. На следващо място

жалбоподателят навежда довод за нарушение на чл. 121, ал. 3 от ДОПК, като посочва, че наложеният запор върху всички банкови сметки и постъпления в обслужващата банка блокира изцяло разплащанията и търговската дейност на дружеството, поставя го в невъзможност да обслужва текущите си задължения към доставчици, кредитори и персонал и създава риск от неплатежоспособност. Твърди се и нарушение на принципа на съразмерност по чл. 6 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с § 2 от ДР на ДОПК и чл. 195, ал. 7 от ДОПК. С тези аргументи се отправя искане съдът да отмени изцяло оспореното решение и потвърденото с него постановление на публичния изпълнител. Претендира се присъждане на направените по делото съдебно-деловодни разноски по представен списък.

Ответникът – директорът на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С., чрез процесуалния си представител главен юрисконсулт К. Р., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Поддържа, че оспореното решение и потвърденото с него постановление са издадени от компетентни органи, в установената писмена форма и при стриктно спазване на материалноправните предпоставки по чл. 121, ал. 1 и ал. 3 от ДОПК. Изтъква, че производството по предварително обезпечаване е акцесорно, но самостоятелно по своя характер спрямо висящото ревизионно производство, като съгласно практиката на административните съдилища спирането на ревизията не съставлява пречка за налагане и поддържане на предварителни мерки, а в случая ревизията впоследствие е възобновена. Подчертава, че публичният изпълнител е извършил цялостно изследване на имущественото състояние на длъжника чрез справки в достъпните публични регистри, при които не са установени недвижими имоти, превозни средства, машини или други ликвидни активи, поради което запорът на банковите сметки се явява единствената възможна и съразмерна мярка. Ответникът посочва, че дружеството не е представило алтернативно обезпечение по чл. 199 от ДОПК, нито е депозирало молба за разрешаване на неотложни плащания по чл. 229 от ДОПК. Представя писмен отговор от „Юробанк България“ АД, удостоверяващ наличието на вписан особен залог по ЗОЗ и предходни запори, като извежда от него засилена обезпечителна нужда. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена за производството по делото, не изпраща представител и не взема становище по оспорването.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства във връзка с доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Спрямо жалбоподателя „ИНДУСТРИЯ ПОПОВ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е образувано ревизионно производство със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221426001775-020-001 от 25.03.2026 г., издадена от П. Т. П. – началник на сектор при ТД на НАП – С.. Ревизията е възложена на А. Л. И. – главен инспектор по приходите (ръководител на ревизията) и Я. Н. Т. – главен инспектор по приходите, като обхваща задължения за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) за периода от 22.12.2023 г. до 31.12.2024 г. и за данък върху добавената стойност по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за данъчните периоди от 22.12.2023 г. до 31.12.2025 г. Заповедта за възлагане на ревизия е редовно връчена на дружеството по електронен път на 15.04.2026 г. чрез активиране на електронна препратка от декларирания адрес на електронна поща.

В хода на текущата ревизия от ревизиращия орган А. Л. И. – главен инспектор по

приходите и ръководител на ревизията, е изготвено и изпратено до дирекция „Събиране“ при ТД на НАП – С. мотивирано Искане за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ с изх. № Р-22221426001775-039-001 от 12.06.2026 г. В искането органът по приходите е изложил установените до момента фактически обстоятелства при проверката на дейността на дружеството, а именно: констатиран деклариран вътреобщностен доставен износ към румънското дружество „M. SRL“ (с VIN RO45739543) по фактура от 24.06.2024 г. на стойност 28 987,85 лв., при което представената международна товарителница (ЧМР) не съдържа попълнени данни за получател на стоката, а извършена проверка в информационната система VIES сочи, че от румънския контрагент не е декларирано вътреобщностно придобиване (ВОП), поставящо под съмнение реалността на доставката и обуславящо очакван ДДС в размер на 4 831,30 лв.; установено упражнено право на данъчен кредит в размер на 48 400,00 лв. по данъчни фактури с издател „Лъки Дрийм 2020“ ЕООД без представени доказателства за реалност на доставките, водещо до формиран ДДС за внасяне в размер на 27 616,12 лв. за данъчен период м. август 2024 г. Въз основа на тези констатации ревизиращият екип е определил очакван общ размер на публичните задължения от 20 315,37 EUR (изчислени въз основа на 32 447,42 лв. главница, трансформирана в 16 590,10 EUR) и законна лихва за забава в размер на 3 725,27 EUR към 12.06.2026 г.

В мотивираното искане е отразено още, че дружеството не е представило изискани счетоводни документи и справки за активи, а от подадената годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО за 2024 г. и счетоводния баланс не се установяват налични дълготрайни активи и начислени амортизации, като са посочени единствено данни за открити банкови сметки в търговска банка.

Във връзка с молба с вх. № Р-22221426001775-057-001-И от 11.06.2026 г., подадена от жалбоподателя, със Заповед за спиране на производство № Р-22221426001775-023-001 от 15.06.2026 г., издадена от П. Т. П. – началник на сектор при ТД на НАП – С., на основание чл. 34, ал. 1, т. 5 от ДОПК ревизионното производство е спряно за срок до 15.09.2026 г. Заповедта за спиране е връчена по електронен път на 15.06.2026 г.

Преди предприемане на обезпечителните мерки от главния публичен изпълнител са извършени служебни справки в достъпните публични информационни масиви и регистри, при които е установено следното:

- съгласно Справка № 848291 от 19.06.2026 г. чрез отдалечен достъп до ИИСКИР към Агенцията по вписванията, за дружеството не са налични вписвания, отбелязвания или заличавания за притежавани недвижими имоти на територията на страната;
- съгласно Справка от 19.06.2026 г. в ИС на НАП и регистрите на Пътна полиция – КАТ, дружеството не притежава регистрирани моторни превозни средства или други пътни превозни средства;
- по данни от регистрите на ГД „Гражданска въздухоплавателна администрация“, Министерството на земеделието и храните и ИА „Морска администрация“, длъжникът не притежава въздухоплавателни средства, регистрирана земеделска и горска техника или кораби;
- съгласно Справка с изх. № 13-2026-8643 от 19.06.2026 г. от „Централен депозитар“ АД, дружеството не притежава безналични финансови или компенсаторни инструменти;
- съгласно електронна Справка за банкови и платежни сметки и банкови сейфове от 19.06.2026 г. от Регистъра на банковите сметки и сейфове (РБСС) към Българската

народна банка, „ИНДУСТРИЯ ПОПОВ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД има открити активни банкови сметки в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД и няма наети банкови сейфове.

Въз основа на постъпилото мотивирано искане и резултатите от извършените проверки, на 19.06.2026 г. Б. Х.-Т. – главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С., е издала процесното Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С260022-023-0002091 от 19.06.2026 г., с което на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори и суми за доверително управление в „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД до размера на сумата от 20 315,37 EUR (в това число 16 590,10 EUR главница и 3 725,27 EUR лихви към 12.06.2026 г.).

Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки е редовно връчено на „ИНДУСТРИЯ ПОПОВ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД по електронен път на 23.06.2026 г., видно от представеното удостоверение за електронно връчване в ИС на НАП.

На 19.06.2026 г. до търговска банка „Юробанк България“ АД е изпратено Запорно съобщение с изх. № С260022-003-0044366 от 19.06.2026 г., получено от банката на същата дата (19.06.2026 г. в 14:33 ч.). С Отговор с рег. № 1114-54542 от 24.06.2026 г. (изготвен на 25.06.2026 г.) „Юробанк България“ АД уведомява приходната администрация, че върху сметките на дружеството има наложени предходни запори и е вписан особен залог по Закона за особените залози (ЗОЗ) в полза на банката, като предоставя списък на откритите пет банкови смети на титуляря.

Дружеството – жалбоподател е подало жалба с вх. № Ж-22-972 от 30.06.2026 г. до директора на ТД на НАП – С.. С оспореното в настоящото производство Решение № ПО-64 от 06.07.2026 г. директорът на ТД на НАП – С. е оставил жалбата без уважение като неоснователна. Решението е съобщено на дружеството по електронен път, след което на 24.07.2026 г. е депозирана жалба до Административен съд – София-град.

В проведеното открито съдебно заседание по делото като писмени доказателства са приети административната преписка, както и представената заповед за възобновяване на ревизионното производство и искане на публичния изпълнител за продължаване на срока на наложените мерки по реда на чл. 121, ал. 4 от ДОПК, по което към момента на приключване на устните състезания няма постановено съдебно произнасяне.

При така изяснената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА. Подадена е в законоустановения 7-дневен преклузивен срок по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, от легитимирано лице – адресат на неблагоприятен административен акт, с правен интерес от оспорването, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, и след надлежно изчерпване на задължителния административен ред за обжалване по чл. 197, ал. 1 от ДОПК.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 197, ал. 2 от ДОПК предмет на съдебен контрол за законосъобразност е решението на директора на компетентната териториална дирекция на НАП, като по силата на чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът извършва цялостна проверка и на законосъобразността на потвърденото постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки. По силата на чл. 168 от АПК във връзка с § 2 от ДР на ДОПК и чл. 144, ал. 2 от ДОПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а проверява законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 от АПК – компетентност на органа, спазване на установената форма, спазване на процесуалните правила, съответствие с материалния закон и с целта на закона.

Оспореното Решение № ПО-64 от 06.07.2026 г. е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 197, ал. 1 от ДОПК – директора на ТД на НАП – С., в рамките на неговите законови правомощия и в предвидения 7-дневен срок за произнасяне при предварителни мерки по чл. 121 от ДОПК. Постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С260022-023-0002091 от 19.06.2026 г. е издадено от компетентен орган съгласно чл. 167 във връзка с чл. 195, ал. 3 и чл. 121, ал. 2 от ДОПК – главен публичен изпълнител при ТД на НАП – С.. И двата административни акта са издадени в писмена форма и съдържат всички задължителни реквизити по чл. 196, ал. 1 от ДОПК и чл. 59, ал. 2 от АПК, включително подробни фактически и правни основания, размер на предполагаемите публични задължения, вида и обекта на обезпечителната мярка и указания за реда и срока за обжалване. В производството не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

По отношение на материалната законосъобразност на оспорените актове съдът съобрази следното:

Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК съдът отменя обезпечителната мярка в три изрично посочени хипотези: 1) ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа; 2) ако не съществува изпълнително основание; или 3) ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от ДОПК.

Първата хипотеза на чл. 197, ал. 3, пр. 1 от ДОПК не е налице, тъй като нито в административното производство, нито пред съда жалбоподателят е представил заместващо обезпечение в пари (внесени по сметката на публичния изпълнител), безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа.

Второто отменително основание по чл. 197, ал. 3, пр. 2 от ДОПК (липса на изпълнително основание) е неприложимо при оспорване на предварителни обезпечителни мерки. По силата на специалната норма на чл. 121, ал. 1 от ДОПК предварителното обезпечаване се допуска в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт за бъдещи публични вземания, преди те да са окончателно установени и да са станали изискуеми с влязъл в сила или подлежащ на предварително изпълнение ревизионен акт по чл. 165 от ДОПК. Общото правило на чл. 195, ал. 1 от ДОПК за установеност и изискуемост на задължението касае окончателните обезпечителни мерки и се дерогира от специалния ред на чл. 121 от ДОПК.

Спорът между страните се концентрира върху третото основание – дали са спазени материалноправните изисквания на чл. 121, ал. 1 и ал. 3 от ДОПК при налагането на предварителната обезпечителна мярка.

Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК установява, че в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

В настоящия случай са налице всички кумулативно предвидени в чл. 121, ал. 1 от ДОПК предпоставки:

На първо място, обезпечителното производство е инициирано и мерките са наложени в хода на висящо ревизионно производство, образувано със ЗВР № Р-22221426001775-020-001 от 25.03.2026 г., връчена редовно на 15.04.2026 г. Обстоятелството, че ревизията е

била временно спряна със заповед от 15.06.2026 г. на основание чл. 34, ал. 1, т. 5 от ДОПК по молба на самото ревизирано лице, не препятства предприемането на обезпечителни мерки. Производството по предварително обезпечаване по чл. 121 от ДОПК и ревизионното производство са две самостоятелни административни производства с различен предмет и цели, осъществявани от различни органи. Спирането на ревизията преустановява извършването на процесуални действия по установяване на данъчната основа и задълженията, но не отменя риска от разпореждане с имуществото на длъжника и не отнема правомощието на публичния изпълнител да защити фискалния интерес чрез своевременно предварително обезпечение. Освен това, съгласно приетите в съдебно заседание писмени доказателства, към настоящия момент ревизионното производство е възобновено, което по силата на чл. 142, ал. 2 от АПК потвърждава висящността на ревизията към датата на съдебното решение.

На второ място, налице е надлежно мотивирано искане по чл. 121, ал. 1 от ДОПК, изходящо от орган по приходите –ръководител на ревизията, която разполага с материална компетентност по силата на чл. 7, ал. 1, т. 4 от Закона за НАП. Искането съдържа подробни фактически установявания, относно основанията и ориентировъчния размер на подлежащите на установяване задължения по ЗДДС (съмнения относно реалността на извършен ВОД и непризнат данъчен кредит по доставки от „Лъки Дрийм 2020“ ЕООД), възлизащи общо на 20 315,37 EUR. Както публичният изпълнител, така и съдът в производството по чл. 197 от ДОПК не разполагат с компетентност да проверяват правилността и обосноваността на фактическите констатации на ревизиращия екип по съществото на данъчното облагане. Окончателният размер и основанието на публичните задължения се установяват единствено с ревизионния акт по чл. 118 от ДОПК, срещу който е предвиден самостоятелен ред за защита. В производството по чл. 121 от ДОПК публичният изпълнител действа при условията на обвързана компетентност относно посочения от ревизиращия орган предполагаем размер на задълженията.

На трето място, доказана е реална обезпечителна нужда. Целта на предварителните мерки е превантивна – да се предотврати разпореждане с налични активи преди приключване на ревизията, което би направило невъзможно или значително затруднено събирането на публичното вземане. Преценката за обезпечителната нужда се извършва въз основа на съпоставка между размера на очаквания дълг и наличното секвестируемо имущество на длъжника. От приложените по административната преписка официални справки от Агенцията по вписванията (И.), КАТ, ГВА, МЗХ, ИАМА и „Централен депозитар“ АД се установява по категоричен начин, че „ИНДУСТРИЯ ПОПОВ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД не притежава недвижими имоти, моторни превозни средства, машини, съоръжения, плавателни и въздухоплавателни средства или безналични ценни книжа. При това състояние на активите наличните и постъпващи парични средства по банковите сметки на дружеството представляват единственото установено имущество, годно да послужи за удовлетворяване на фиска.

Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за допуснато нарушение на чл. 121, ал. 3 от ДОПК и принципа на съразмерност по чл. 6 от АПК и чл. 195, ал. 7 от ДОПК. Нормата на чл. 121, ал. 3 от ДОПК въвежда изискване мерките да се

налагат върху активи, чието обезпечаване не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, а ако това е невъзможно – да не спират извършваната от него дейност. Тълкуването на тази разпоредба изисква баланс между защитата на държавния интерес от събиране на публичните вземания и правата на ревизирания субект. Когато длъжникът не притежава други дълготрайни материални активи, оперативната самостоятелност на публичния изпълнител е сведена единствено до избор на запор върху банковите сметки като единствено възможно обезпечение. Размерът на наложения запор (20 315,37 EUR) е строго ограничен до размера на очаквания дълг, поради което не е налице свръхобезпечаване. Жалбоподателят не е ангажирал никакви конкретни доказателства (договори, търговски баланси, счетоводни ведомости, нареждания за плащания), които да установяват реално преустановяване на дейността му вследствие на запора. Освен това законът гарантира интересите на търговеца чрез изрично предвидените институти по чл. 229 от ДОПК (разрешение за неотложни плащания от запорираната сметка за заплати, данъци и основни доставки) и по чл. 199 от ДОПК (замяна на обезпечението с друг равностоен актив), от които дружеството не се е възползвало.
Представеният отговор от „Юробанк България“ АД, според който върху запорираните сметки има наложени предходни запори и е учреден особен залог в полза на банката, не води до незаконосъобразност на ПНПОМ. Наличието на конкуриращи кредитори и учредени обезпечения само по себе си потвърждава извода за затруднена събираемост на бъдещите публични задължения и засилва обезпечителната нужда на държавата.
Предвид изложеното оспореното Решение № ПО-64 от 06.07.2026 г. на директора на ТД на НАП – С. и потвърденото с него Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С260022-023-0002091 от 19.06.2026 г. са изцяло законосъобразни, а подадената срещу тях жалба следва да бъде отхвърлена.
При този изход на спора претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски се явява неоснователна. От страна на ответника своевременно е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. На основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК във връзка с чл. 78, ал. 8 от ГПК, чл. 144 от АПК, § 2 от ДР на ДОПК и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, съобразявайки правната и фактическа сложност на спора, съдът определя юрисконсултско възнаграждение в размер на 102,26 EUR (сто и два евро и двадесет и шест евроцента), представляващо нормативно установения размер от 200,00 лв, която сума следва да бъде възложена в тежест на жалбоподателя.
Така мотивиран и на основание чл. 197, ал. 2 и ал. 4 от ДОПК във връзка с чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, Трето отделение, 61 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ИНДУСТРИЯ ПОПОВ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място] 1151, [община], [улица], представлявано от управителя Ц. В. П., срещу Решение № ПО-64 от 06.07.2026 г. на директора на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С., с

което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С260022-023-0002091 от 19.06.2026 г., издадено от главен публичен изпълнител при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С..

ОСЪЖДА „ИНДУСТРИЯ ПОПОВ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], да заплати на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – С. юрисконсултско възнаграждение за настоящата съдебна инстанция в размер на **102,26 EUR** (сто и два евро и двадесет и шест евроцента).

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.